

บทโครงร่าง (Story Outline)
ภาพยนตร์ เรื่อง เพื่อนคนสุดท้าย (Last)

Copy writer :

tel. & id.Line 0882919232
sudin.expert@yahoo.com

อนุธิตา รักนายน

Length : 10 sec.

Theme :

เพื่อนแท้ วิกฤนที่ ความรักดีและการปกป้อง

Genre :

ชีวิต - Dramatic Mystery

Log line:

การปกป้องเพื่อน เพื่อยืนยันความรักและ
รักดี แตกต่างกับการแก้แค้น แทนเพื่อน

Premise:

เกิดอะไรขึ้นกับ เมษา และ ชันวา, เมื่อ ชันวา
เพื่อนผู้รักดี ไม่สามารถปกป้องเพื่อนสาว
จากคนร้าย.

Synopsis :

เมื่อ เมษา สาวผู้มีความเชื่อมั่นตัวเองสูง

ต้องเผชิญกับการถูกคนร้ายรุมขี้นใจ ขณะที่
ธินวา เพื่อนผู้รักดี มาช่วยไม่ทัน ได้
กลายเป็นภาพหลอน ที่มาก่อความให้เธอ
กระทำอัตวินิบาตกรรมหลายครั้ง. และ ธินวา
จะเข้าซัดขวางได้ทุกครั้งไป. แต่ครั้งนี้ ได้สร้าง
ความประหลาดใจ และเสียใจอย่างสุดซึ้งแก่
เธอ เมื่อเธอรู้ความจริงว่าตัวตนของ ธินวา
เพื่อนผู้รักดีที่คอยช่วยเหลือเธอมาตลอด ได้
จากเธอไปก่อนหน้านั้นแล้ว. แต่ด้วยความรัก
และผูกพันที่เขามีต่อเธอ จึงทำให้ เมษา มี
โอกาสได้กล่าวอำลาเพื่อนรัก ด้วยความขม
ขี้นใจเป็นที่สุด แต่นั่น ก็เป็นพลังปลุกให้เธอ
ต่อสู้เอาชนะอดีตอันโหดร้ายได้ ในที่สุด.

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Plot Structure)

องก์ 1

กลางดึกของคืนวันหนึ่ง ปราบกฏเงาของกลุ่มคน
ราวสี่ห้าคน ในซอกมุมของตึกที่ห่างไกล สายตา
คน เลียงปราบกฏซัดขี้น บ่งบอกเหตุการณ์คนร้าย
รุมขี้นใจหญิงสาว. สลับกับภาพเหตุการณ์ซุลมุน
ที่เกิดการต่อสู้ระหว่างชายหนุ่มผู้หนึ่ง ซึ่งเป็นฝ่าย

ถูกรุมทำร้ายมากกว่า. เหตุร้ายๆ เหล่านี้ มัก
เกิดขึ้นบ่อยและถี่ขึ้นในสังคมเมือง.

ค่าวันหนึ่ง ในห้องพัก ของบ้านเช่าหลังหนึ่ง ใน
ย่านชุมชนหลังมหาวิทยาลัย. ผู้มาเช่าส่วนใหญ่
เป็นนิสิตและนักศึกษา ที่มาจากชนบท เพื่อหวัง
ความก้าวหน้าของชีวิต แต่พวกเขาต้องมาเผชิญ
กับ ความเลวร้ายของคนในสังคมเมือง. พวกเขา
ต้องสู้มเดียว และรู้จักเอาตัวรอดได้ แต่ไม่ใช่ทุก
คน.

ภายในห้องอันเจียบเหงา ทุกสิ่งดูเศร้าๆ ม่าน
หน้าต่างถูกแง้มเปิดเพียงแคร์ับแสง ซ้ำวของ
ภายในห้อง วางระเกะระกะ ตรงมุมห้องด้านหนึ่ง
ปรากฏหญิงสาวหน้าตาดี แต่แววตาเศร้ามาก เธอ
นั่งเหม่อลอย สายตาไร้จุดหมาย. ที่โต๊ะหัวเตียง มี
เพียงรูปถ่ายใบเดียว ที่บ่งบอกอัตลักษณ์ตัวตน
เธออยู่ในชุดนิสิตกับเพื่อนชาย ด้านล่างของรูป
ถ่าย มีข้อความเขียนว่า เมษา - ธันวา.

เมษา และ ธันวา มีฐานะทางสังคม ไม่ต่างไปจาก
เพื่อนคนอื่นๆ นอกจากอุปนิสัย. เมษา เป็นผู้หญิง
ห้าว พุดตรง ยิ้มยาก มีความเชื่อมั่นตัวเองสูง ผม
ดำยาวประไหล่ ตัวเล็ก ตาโต ผิวขาว อายุราว 22
ปี. ธันวา เป็นหนุ่มตัวสูง ผิวเข้ม หน้าคม

อุปนิสัย ร่าเริง พุคตติดตลก. ไม่มีใครรู้ว่า ธันวา คิดอย่างไรกับเมษา ในฐานะเพื่อนบ้านคนจังหวัดเดียวกัน หรือเป็นมากกว่านั้น. มีเพียง เมษา คนเดียวเท่านั้นที่รู้เรื่องนี้ดี. และนี่คือสาเหตุหนึ่ง ที่พาให้เธอจมอยู่กับเหตุการณ์อันโหดร้าย ที่เพิ่งผ่านมาเมื่อ 3 เดือนก่อนนี้เอง.

องก์ 2

มองเห็นตึกแห่งหนึ่งในระยะไกล ติดกับถนน มุ่งสู่ท้องนา. ธันวา กำลังวิ่งหนีอะไรบางอย่าง. ในมือของเขาถือกล่องกระดาษใบหนึ่งติดไปด้วย. เขาวิ่งลับหายเข้าไปยังซอกหนึ่งของตึกหลังนั้น.

เมษา ยังคงนั่งนิ่ง อยู่ที่เดิม. สายตาที่เหม่อลอย มองไปที่รูปถ่าย และมองไปที่ลิ้นชักโต๊ะแต่งตัว. เธอลุกขึ้นยืน เดินตรงไปที่ลิ้นชัก. ชักลิ้นชักออก มองเห็นมีดโกนวางอยู่ เธอคว้ามันขึ้นมา ค่อยๆ สายตาที่หมดอาลัยในชีวิต. ก่อนที่เธอจะกรีดคมมีดลงที่แขน. ธันวา ก็วิ่งเข้ามา บัดมือของเมษา. จนมีดโกนหล่นลงไปที่พื้น. เมษา จะก้มลงเก็บ ธันวา เอาเท้าเหยียบไปให้ไกล และพูดเตือนสติเมษา ว่าอย่าทำเช่นนั้น. อากาเรเหม่อลอยของเมษา หายไปชั่วขณะ เธออาศัยจังหวะ ก้มลงไปคว้ามมีดขึ้นมาจนได้. ทำให้เกิดการยื้อแย่งมีดกัน. คมมีดในมือของ เมษา พลัดไปถูกที่ข้อมือของ

ธันวาทา จนเลือกไปไหลหยดที่พื้นห้อง. เมษา ไล่สติคืบ มา เธอตกใจมาก. จังหวะนี้ ธันวาทา พุดเตือนสติอีก ครั้งใหญ่ แต่ เมษา ยังนั่งเฉิบ อากาหรเหม่อลอย กลับคืบมาอีกครั้ง. เธอกลับไบนั่งที่เตียง ที่เดิมอีกครั้ง โดยไมไล่ใจคำพุดของ ธันวาทา เลย.

ธันวาทา เห็นว่าเธอเริ่มมีอากาหรสงบ จึงพุด ปลอบโยนให้หายเศร้า เต่าบรรยาคาศเก๊าๆ เดิมๆ ความน่ารักของเธอให้ฟัง. แต่ไม่ได้ผล ธันวาทา จึง เอ่ยว่า "เธอ มีอะไร ก็คุยกับเราชะนะ อีกไม่นาน เธอจะไม่มีโอกาสได้พุดกะเราแล้ว" คำพุดประโยค นี้ ได้ผล เมษา ไล่สติกลับคืบมาอีกครั้ง. เธอ มอง หน้า ธันวาทา ประหนึ่งจะถามว่าทำไมถึงพุดแบบนั้น. ไฟฟ้าในห้องตกลงชั่วครู่ พาคความมืดสลัวเข้ามา นิดหนึ่ง.

โทรศัพท์ของ เมษา ที่วางอยู่บนโต๊ะแต่งตัว ดังขึ้น. เมษา เดินไปหยิบโทรศัพท์แนบกับหู. เป็น เสียงของ เจ้าหน้าที่หน่วยกู้ภัย แจ้งว่า เธอเป็น ญาติของผู้เคราะห์ร้ายนี้หรือไม่ เพราะในกระเป๋า ของเขา มีชื่อและเบอร์โทร ของ เมษา จึงได้โทร ติดต่อมา แจ้งข่าวร้ายว่า ผู้เคราะห์ร้าย ชื่อ ธันวาทา เสียชีวิตแล้ว.

เมษา ไล่สติ ตาค้าง มองไปที่ ธันวาทา บัดนี้เขา ดูทรุมกว่าเดิม. โทรศัพท์หลุดมือ ร่วงลงไปที่พื้น

ขณะที่สายยังไม่ถูกวาง.

ธันวา ขยับตัวออกมาจากมุมมืด แต่ร่างของเขาดูเบาบาง ใบหน้าผอมซีดเล็กน้อย. เมษา ยืนลังเล ไม่เชื่อในสายตาของตัวเอง รู้สึกสับสน.

ธันวา ขยับเข้ามาใกล้ เมษา สบตาของเธอ เหมือนจะบอกเล่าอะไรบางอย่าง. แต่เสียงนั้นแผ่วเบา.

มโนภาพในอดีต ปรากฏแก่ เมษา <Flash back>.

ภาพในวัยเด็กชน ด.ช.ธันวา กับโรคผิวหนัง ที่ติดตัวเขามานาน กลายเป็นสิ่งน่ารังเกียจของเพื่อนๆ. ทำให้เพื่อนๆ ไม่อยากเล่นกับเขา ยกเว้น ด.ญ.เมษา. ธันวา ตีใจมาก และเล่นด้วยกันอย่างสนุกสนาน. ตอนหนึ่ง ด.ช.ธันวา ถามเธอว่า ไม่รังเกียจโรคผิวหนังของเขาหรือ. <End fo Flash back> เมษา ยืนน้ำตาซึม พุดกับธันวาว่า เธอไม่คิดรังเกียจเขามาตั้งแต่ต้น และตลอดไป นี่แหละคือสาเหตุ ที่ทำให้เธอคิดมาก ไม่อยากมีชีวิตที่ล้มเหลวเพื่อใครคนหนึ่ง ซึ่งก็คือตัวเขานั้นเอง.

<Climax> หยาดน้ำตาของ ธันวา หลังออกมา เขารู้สึกเสียใจ ที่เขาไม่สามารถปกป้องเธอไว้ได้ เขาขอโทษ. เมษา ตอบกลับว่า นั่นไม่ใช่ความผิดของเขา แต่เป็นเพราะตัวเธอเอง ถ้าวัน

นั่น เธอไม่วิ่งตามเขาไปก็คงไม่เกิดเหตุการณ์เลวร้ายแบบนั้น. เมษา เดินเข้าไปโอบกอด ธันวา เป็นกอดครั้งสุดท้าย ก่อนที่เขาจะกล่าวอำลาเธอ ด้วยน้ำตานองหน้า เขาบอกมีสิ่งของสิ่งหนึ่งที่จะมอบให้เธอ. ขณะที่ร่างของเขา ค่อยๆ สลายไปในอากาศ. เมษา ร้องให้ ทรวดตัวลงนั่งบนเตียง ด้วยความเสียใจอย่างสุดซึ้ง.

องค์ 3

ในห้องพักของ ธันวา มีกล่องกระดาษ (กล่องเดียวกับที่เขาถือวิ่งหนีอะไรบางอย่าง) วางอยู่บนโต๊ะทำงาน พร้อมข้อความ เราชักเธอนะ แม้จะปกป้องเธอไม่ได้ เราพยายามกู้ศักดิ์ศรีให้เธอ แต่เราทำไม่สำเร็จ เราขอโทษ. เมษา ยื่นมือไปหยิบแท็บเล็ตของธันวา ขึ้นมาเปิดดู ด้วยความโศกเศร้าเสียใจ.

ปรากฏภาพข่าว และข้อความ หนุ่มใจเด็ด บุกเดี่ยวแก้แค้นคู่อริ ที่รุมโทรมเพื่อนสาว แต่ไปไม่รอด ถูกกรมกระทับดับอนาถ.

มโนภาพในอดีต เมื่อสามเดือนก่อน ผู้คนขึ้นมาบรรยายภาพ ความทรงจำ กิจกรรม เมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ ระหว่าง ธันวากับเมษาและเพื่อนๆ. เธอให้สัญญาว่า จะอยู่สู้กับภาพหลอนและจะกลับไปเป็นเหมือนคนเดิม ก่อนที่เธอจะออกจากห้องไป.

จบ.

แรงบันดาลใจที่คิดเรื่องนี้:

-.